

3. Qulūb (قُلُوب) üzərində tətbiqi

2:7-də deyilir:

«خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ»

«xətəmə Allāhu ‘alā qulūbihim...»

qulūb (قُلُوب) sözü **qalb** (قَلْب) sözünün cəm formasıdır. PaNi təhlili:

- qul – “qayda qoymaq”, “qalan etmək”

- b – “bayıra çıxmaq”, “aşkara çıxmaq”

qulūb- «qalıcı olanın bayıra çıxması». Bu, mənanın ötürülməsi üçün qurulmuş daxili sistemdir.

xətəmə tətbiq edildikdə, aşağıdakı baş verir:

1. Semantik çıxış pozulur

Yəni söz artıq əvvəlki mənanı dəqiq və səlis formada vermir. İfadə funksiyası pozulmuş olur.

2. Xarici forma dəyişir — buna **ğışavətun** (غشاوة) deyilir:

Yəni semantik “görmə qabiliyyəti” pərdələnir, formalaşdırılır.

Burada ğışav — pozucu nüvə,

ğışavət — onun reallaşmasıdır.

4. Mətnin davamı ilə əlaqə

Müəllif mətn daxilində göstərir ki, xətəmə bir daxili dəyişmə mexanizmini başladır:

نَزَلَ (nəzzələ) → أَنْذَرْتُ (ənzərtə) → قَالَ (qalə)

Bu dəyişikliklər — sözün forma və mənə keçidləridir. Onlar əzabül **əzim** (عَظِيمُ عَذَابٍ) deyiləndə nəzərdə tutulan məfhumun ta özüdür: mənanın, məntiqi əməliyyatlarla transformasiyaya uğraması.